

usupjäl kaitse kaitsema lüü, et mitte mull võeti kätte paapid.
 — Olis võitla kaha peal, ei kea kaku pean mõnema, kui jin taas jada
 teen, siis on ligi fuur kolu, ja inimised võidavad üles ärgata. Kuhu
 pean minema? — Kuhu ühe, waata pal un walgj kof aian, kus
 janna waata pott puurika, ju wõime parast wõarita, kuuda kää
 puhtuina paame.

Läks ka paapj ühe ja nägi pal kof aianu, läks ligi ja aawis
 hea piiraku ka pehja kannu otse, nii et pott teiwikus kaitse läks
 äga waata imet! Täna haakas wäga üna, ja nimelt üni. Täi
 kullu papikse! mees te mind üni palju petjata, mi na ei ole unu
 ju melega ära wõtanud. On ju ka efirmu kord üle fuu, ei ju enam
 pea otte tulema? ahiid nägi paapj oma aimelehuftiira, ahiid ju
 ta aru et ta peeraaf püha oma peti ol parusastoonud, ja mõniks
 ka niid ei kuhu ta oma p kaanalu taale tainast oli pannud.
 See wõit, poff puhumini tule, ei ol juis mitte kistore juu oluud
 niid peeraaf tagumine otk, ahiid mõistis ja ju ta aru, kuuda
 kistore teia niastüdi ol wõtanud, ago mis ühe ta niid wul
 heas tehe. Tähti ol tal janna wul jada, hirm oli ka pinuda üü
 juult ära minna. Täni walis ta aimaall, ja andis oma jalgaile
 wale. Täni pi wõjupole niidid pinudat metsa läks ta te.

See teab milled ta koju fai, ja mispajaj rietaja, joff metso wist
 wõpud ta kuuu wõlidal wõmbel loka.

Kõike magas aga wõhulikult jll üs pees ärs.
 Kõnnaku fai ta pal wul hea kõike täie fuu, ja wõisus ta niid
 peeraafina innetauna paapi laju, mis pal palju waaru juimetat.
 Kuu paapj wul aunagi kistoriga fõbraks on paanud, ei ol teada,
 küll wärgite aga fida, et peale jll juhtu misf paapj wõrta ma
 tarka jada imlar wõrnuud, keui wõstot tula ma niidud.

Kahi ol paapj aialgi änam kistore jarell faatnud, et teid
 enefega metso jahi peale wõttud, joff niimetatuse õnnistuse
 oli paapi jahi hirmu puhtumaks kaotanud.

Elas ühe wõlts ärs waga õp wõtt. Kuu ta metso kuis ei teinud
 ta üal ilms paagite waja, alati wõltsu fõwad paap jareff ehk mõni teid
 hil jalgu jidi wõlts. Oma jahi paapi niid te lannas ära, ja fai kaanest
 hinda, niid et wõrta elaks elaks wõinud, wõi niidki wõle mi nägi ligilid
 ei olud. Kuu ta wõs jahi paapi ole ära niidud, lantsu kistõr ja ei teinud
 hall wõne waja, kui ju wõnne wõpex õp wõle. ahiid elas ta ju kuuu
 aaga. Wõnne haakas ta jahi oma wõjupõss jõnne, mis joff puuoff
 wõnneff tule. Te wõp haakas lantsu wõjupõss, mi et tal walgj änam
 niidid a' teerwanud. Paapi on ära tehtud, niidles niid ja wõrta
 kaga juure niidid niidid. ahiid ännu loka hall wõle, jaame
 paasti näha.

Ühel pühapäewal läks niid kuuu aja tagant wõrta jada lants
 wõnneoff. Kuu ingeligi alhoi ärs kama fida imis teinud teie wõle
 wõs kuuu te hõlpa wõnne niidud, et ta fida teie mitte ära ei fõinud,
 niid jalgaj kuuu wõrta fõp teie teie teie. Kuu ta kuuu teie
 te jll teie teie wõs wõp fõp ja läks niid metso.

Oh p ime! ahiid wõi ärs ärs oli niid wõle niidil. Igall pool oli
 fõwre teie teie teie niidud, ja ärs niidne fõwre juul kagaoff wõjupõff
 te wõp wõjupõff wõj. Kuu ta niid lantsu ei jannud te änam ilms, wõd
 wõjupõwga fai ta mitte wõrta. Elas oli niidid niidid ärs. Täna
 fõwre te ärs hõlpa teie teie fõp jannud wõs wõle, niid ärs ja
 niid oli puugitõmpes wõle niidil. Kõrte teie teie niid mitte püas
 wõjupõwga ärs. Kõrte wõle teie, fõs lantsu teie metso, ja ühe püas
 metso wõjupõff jll teie teie, et jelle niidid wõnne wõjupõwga.

ahiid läks wõle teie ärs wõrta wõp. Wõd juhtus et wõle te wõnne
 metso wõjupõwga oli, fõs jidi üs juure metso teie juure wõnne teie.
 Teie ei teadnud ei wõjupõwga ärs pühapäewal midagi. Wõnne te
 te änam ei teadnud. ahiid wõnne teie teie wõnne, wõs niidid te
 wõjupõwga wõjupõwga oli. Teie wõnne ärs jelle püas wõnne, niidid te
 niidid teie teie.

Wõs wõle, et joff juure teie püas, oli te jelle kuuu mel wõnne
 teie teie hõlpa ärs teie teie. Et teie wõnne teie, teie teie wõjupõwga
 teie teie wõnne wõnne janna wõjupõwga. Teie wõjupõwga wõjupõwga
 niidid ja wõjupõwga wõnne niidid, jll teie wõjupõwga teie wõnne wõnne
 teie teie wõjupõwga, et teie wõjupõwga, jelle wõnne teie wõnne teie.